Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów i środków powierzchniowo czynnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 648/2004"

(COM(2023) 217 final – 2023/0124 (COD))

(2023/C 349/19)

Sprawozdawczyni: **Violeta JELIĆ**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 1.6.2023
	Rada, 7.6.2023
Podstawa prawna	Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	29.6.2023
Data przyjęcia na sesji plenarnej	12.7.2023
Sesja plenarna nr	580
Wynik głosowania	
(za/przeciw/wstrzymało się)	193/1/2

1. **Wnioski i zalecenia**

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje aktualizację i uproszczenie rozporządzenia (WE) nr 648/2004 ([1]) w sprawie detergentów, usunięcie zbędnych lub przestarzałych elementów oraz utrzymanie tych, które funkcjonują dobrze. Uważa jednak, że możliwości usprawnienia równoważy lub przewyższa zwiększone obciążenie administracyjne wynikające z innych aspektów wniosku dotyczącego zmiany.

1.2. EKES podkreśla wagę zachowania spójności i konsekwencji między zmianą rozporządzenia w sprawie detergentów a innymi zmianami legislacyjnymi i technicznymi, takimi jak te związane z rozporządzeniem CLP ((WE) nr 1272/2008) ([2]) i ekoprojektem dla zrównoważonych produktów.

1.3. EKES jest w pełni zaangażowany w zapewnienie bezpieczeństwa konsumentów i użytkowników profesjonalnych, jednak uważa, że nowe wymogi dotyczące detergentów zawierających mikroorganizmy są nadmiernie zachowawcze, nieelastyczne i zawierają sprzeczności. Zaleca dostosowanie tych przepisów, tak aby były spójniejsze, zarówno wewnętrznie, jak i z innymi strategiami politycznymi, oraz by wspierały innowacje w tej wyłaniającej się kategorii produktów, a nie zapobiegały im.

1.4. EKES pochwala, że ustanawia się równe warunki działania dla nadzoru rynku detergentów i środków powierzchniowo czynnych produkowanych w UE i importowanych do UE. Sądzi jednak, że obowiązek stworzenia paszportu produktu dla każdej partii detergentu/środka powierzchniowo czynnego oraz powiadomienia o tym paszporcie jest nadmiernie uciążliwy, i zaleca ustanowienie bardziej odpowiedniego mechanizmu w zakresie aktualizacji paszportu produktu.

1.5. EKES wnosi, by wyjaśniono jeszcze kwestię wartości dodanej paszportu produktu i oznakowania CE pod względem nadzoru rynku, ponieważ takich informacji nie ujęto w opracowanej przez Komisję ocenie skutków. Zauważa, że oszukańcze oznakowanie CE może zagrażać bezpieczeństwu konsumentów i użytkowników oraz podważać równe warunki działania w przypadku podmiotów gospodarczych przestrzegających przepisów.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2004 z dnia 31 marca 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 466/2001 w odniesieniu do dioksyn (Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 6).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

1.6. EKES podkreśla, że jest ważne, aby wymogi szczegółowe i techniczne były określone w odpowiednim czasie, co umożliwi wdrożenie, i w związku z tym zaleca, by okresy przejściowe rozpoczynały bieg dopiero po przyjęciu stosownych dodatkowych przepisów.

1.7. EKES popiera poprawę jasności i czytelności etykiet produktów dzięki wyeliminowaniu nakładania się przepisów, uproszczeniu treści etykiety i skutecznemu stosowaniu oznakowania cyfrowego. Zaleca, aby zastosowano takie same możliwości cyfryzacji oznakowania w przypadku produktów w opakowaniach i produktów sprzedawanych do własnego napełniania, a także, by umożliwiono wyraźniejsze oznakowanie detergentów dzięki zastosowaniu piktogramów bądź ikon zamiast tekstu.

2. **Kontekst opinii**

2.1. We wniosku zaktualizowano istniejące przepisy dotyczące detergentów, uwzględniając cele Europejskiego Zielonego Ładu, strategię w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności oraz niedawno przyjęty komunikat Komisji w sprawie długoterminowej konkurencyjności UE. Wniosek zmierza do tego, by uprościć przepisy rynkowe, znosząc wymogi uznane za niepotrzebne lub redundantne, wprowadzając dobrowolne etykietowanie cyfrowe poprzez dokonanie rozróżnienia między produktami w opakowaniach jednostkowych a produktami do własnego napełniania, ułatwiając sprzedaż innowacyjnych bezpiecznych produktów dzięki stworzeniu wymogów bezpieczeństwa dla mikroorganizmów oraz wzmacniając egzekwowanie przepisów poprzez wprowadzenie paszportu produktu.

2.2. Ogólne przepisy wniosku obejmują definicje detergentów, środków powierzchniowo czynnych oraz innych pojęć używanych w tekście proponowanego rozporządzenia, z których część zaktualizowano i doprecyzowano.

2.3. We wniosku określa się wymagania dotyczące produktów w przypadku detergentów i środków powierzchniowo czynnych, jeśli chodzi o swobodny przepływ, biodegradowalność, stosowanie mikroorganizmów w detergentach oraz ograniczenia co do zawartości fosforanów i innych związków fosforu. Ostatnie trzy elementy z powyższego wyliczenia zostały szczegółowo opisane w załącznikach do proponowanego rozporządzenia.

2.4. W załączniku I przedstawia się kryteria i metody badania biodegradowalności całkowitej środków powierzchniowo czynnych – samych oraz zawartych w detergentach. Te kryteria i metody pozostają zasadniczo niezmienione w stosunku do przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004, ponieważ w dalszym ciągu są adekwatne do zakładanych celów i zgodne z aktualnym stanem wiedzy. Usunięto przestarzałe kryteria dotyczące podatności na częściową biodegradację, a także procedurę odstępstwa dotyczącą środków powierzchniowo czynnych niespełniających kryteriów biodegradowalności całkowitej: zastosowano tę procedurę tylko raz, wprowadzając zapis w dawnym załączniku V, który wygasł w 2019 r., a zatem uznaje się, że nie jest już konieczna.

2.5. Załącznik II do wniosku wprowadza wymogi dotyczące detergentów zawierających mikroorganizmy w celu ustanowienia zharmonizowanych przepisów regulujących bezpieczeństwo takich produktów oraz w celu ustanowienia odpowiednich metod badań służących wykazaniu zgodności z tymi przepisami. Te wymogi określają mikroorganizmy (szczepy mikroorganizmów), które można stosować, w oparciu o ich formalną identyfikację oraz o wymóg, aby należały one zarówno do grupy ryzyka I określonej w dyrektywie 2000/54/WE ([3]) (czynniki biologiczne w miejscu pracy), jak i do wykazu dotyczącego uznanego domniemania bezpieczeństwa (QPS) sporządzonego przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). W tym załączniku zakazuje się też stosowania określonych czynników chorobotwórczych lub mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie, oświadczeń o działaniu przeciwdrobnoustrojowym lub dezynfekującym, chyba że detergenty spełniają przepisy rozporządzenia nr (UE) 528/2012 ([4]) w sprawie produktów biobójczych. Zakazuje się ponadto wprowadzania do obrotu – w postaci przeznaczonej do własnego napełniania – detergentów zawierających mikroorganizmy. W załączniku ustanowiono ponadto obowiązkowe wymogi dotyczące badań detergentów zawierających mikroorganizmy, włączając w to badania przeprowadzane przez stronę trzecią w celu uzasadnienia wszystkich twierdzeń dotyczących działań mikroorganizmów oraz badanie *in vivo* ostrej toksyczności inhalacyjnej (badanie B.2 na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008 ([5]), tj. OECD TG 403).

2.6. We wniosku zachowano niezmienione szczegółowe ograniczenia dotyczące zawartości fosforanów i innych związków fosforu określone w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004.

([3]) Dyrektywa 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 262 z 17.10.2000, s. 21).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

([5]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalające metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1).

2.7. We wniosku opisano obowiązki podmiotów gospodarczych, a mianowicie producentów, importerów, dystrybutorów oraz nowo wprowadzonej kategorii: upoważnionego przedstawiciela. Zniesiono wcześniejszy obowiązek posiadania przez producenta siedziby w Unii, ale od producentów spoza Unii wymaga się, aby na podstawie pisemnego pełnomocnictwa wyznaczyli upoważnionego przedstawiciela do wykonywania pewnych zadań (natomiast jest to jedynie fakultatywne w przypadku producentów mających siedzibę w Unii).

2.8. We wniosku wprowadza się nową procedurę oceny zgodności przeprowadzaną przez producentów detergentów lub środków powierzchniowo czynnych, która opiera się na module A określonym w decyzji nr 768/2008/WE (wewnętrzna kontrola produkcji). Ta procedura obejmuje deklarację własną zgodności i wymaga sporządzenia dokumentacji technicznej, która będzie zawierała opis detergentu i jego zastosowania, sprawozdania z badań przeprowadzonych w celu wykazania zgodności oraz arkusz danych dotyczących składników.

2.9. Określa się też wymogi dotyczące etykietowania detergentów i środków powierzchniowo czynnych oraz umieszczania na nich oznakowania CE, w tym przepisy dotyczące zastosowania oznakowania cyfrowego, w przypadku gdy podmiot gospodarczy zdecyduje się na takie rozwiązanie. Wymogi w zakresie etykietowania opisano bardziej szczegółowo w załączniku V, wraz ze specyfikacjami, jeśli chodzi o oznakowanie dotyczące zawartości, informacje o dozowaniu, które można pominąć na etykiecie fizycznej, jeżeli znajdują się na etykiecie cyfrowej, oraz uproszczoną tabelę dotyczącą dozowania detergentów przeznaczonych do prania. We wniosku wprowadza się również pojęcie nośnika danych – stosowanego do uzyskania dostępu do etykiety cyfrowej – który musi znajdować się na detergencie lub środku powierzchniowo czynnym, jego opakowaniu lub w dołączonej do niego dokumentacji.

2.10. We wniosku określa się wymogi dotyczące paszportu produktu i jego treść. Paszport produktu wprowadza się po to, aby ułatwić deklarację zgodności (za pośrednictwem centralnego rejestru) i nadzór rynku detergentów lub środków powierzchniowo czynnych wprowadzanych do obrotu. Paszport produktu jest dostępny za pośrednictwem tego samego nośnika danych na produktach, o którym mowa powyżej, i ma być interoperacyjny z każdym paszportem produktu wprowadzonym na podstawie np. przepisów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Komisja jest zobowiązana do przyjęcia aktu wykonawczego określającego wymogi techniczne dotyczące paszportu produktu i nośnika danych.

2.11. Komisję uprawnia się do przyjmowania przyszłych aktów delegowanych w celu dostosowania opisanych w poprzednich rozdziałach wymogów do postępu technicznego, naukowego i zmian zachodzących na rynku.

2.12. Przepisy przejściowe i końcowe zawierają specjalną klauzulę przeglądową – w art. 32 – dotyczącą wymogów w zakresie detergentów zawierających mikroorganizmy, która zobowiązuje Komisję do oceny skuteczności i adekwatności tych przepisów nie później niż trzy lata po wejściu w życie rozporządzenia.

3. **Uwagi ogólne i szczegółowe**

3.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny uważa, że rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w sprawie detergentów (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie detergentów") jest skuteczne z punktu widzenia swoich celów, funkcjonuje właściwie i w dużym stopniu osiągnęło założone cele.

3.2. EKES aprobuje zamiar Komisji, by uaktualnić rozporządzenie w sprawie detergentów z myślą o uwzględnieniu ewolucji technologii, handlu i polityki, która nastąpiła od czasu przyjęcia rozporządzenia w 2004 r. Popiera cel Komisji, jakim jest uproszczenie wymogów dotyczących podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP, oraz wyeliminowanie przypadków pokrywania się i powielania między tymi przepisami a innymi aktami prawnymi UE. EKES z zadowoleniem przyjmuje uproszczenia wprowadzone we wniosku, jednak uważa, że obciążenia administracyjne ograniczono w skromniejszej mierze, niż to sugeruje Komisja, a w praktyce zwiększono je znacznie w innych obszarach ([6]).

3.3. Prace nad zmianą rozporządzenia w sprawie detergentów są prowadzone równocześnie z pracami nad kilkoma innymi wnioskami w sprawie zmienionych lub nowych przepisów również mających wpływ na detergenty, m.in. rozporządzeniem CLP ((WE) nr 1272/2008) i nowym rozporządzeniem w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. EKES podkreśla, jak ważne jest, aby zapewnić pełną spójność między tymi różnorodnymi aktami prawnymi oraz uniknąć rozbieżności i nakładania się przepisów.

([6]) Więcej informacji na temat obciążeń administracyjnych spoczywających na sektorze detergentów można znaleźć w nocie informacyjnej AISE dotyczącej oceny kosztów łącznych.

3.4. EKES popiera zawartą we wniosku Komisji uproszczoną definicję detergentu, która będzie bardziej zrozumiała zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i organów publicznych oraz łatwiejsza do stosowania przez nie. Ponieważ w definicji detergentu usunięto odniesienie do konkretnych kategorii składników (mydła lub środki powierzchniowo czynne), jest ona szersza i zwiększa jasność co do zakresu przyszłych innowacji w tej kategorii produktów.

3.5. EKES pozytywnie ocenia utrzymanie wymogów dotyczących biodegradowalności środków powierzchniowo czynnych oraz eliminację procedury odstępstwa, której już się nie stosuje. Przyczynia się to do modernizacji przepisów i zwiększenia ich jasności z perspektywy podmiotów gospodarczych i organów.

3.6. EKES sądzi, że proponowane wymogi dotyczące detergentów zawierających mikroorganizmy mają zbyt nakazowy charakter i nie są odpowiednie dla detergentów. Wymogi dotyczące badań określone w załączniku II uznaje za nadmiernie uciążliwe, w szczególności dla MŚP. W przypadku mikroorganizmów stosowanych w postaci aerozolu przewiduje się wymóg badania ostrej toksyczności inhalacyjnej przeprowadzanego na kręgowcach, co zwykle oznacza poświęcenie 30 zwierząt na każde badanie. To podważa zobowiązanie podjęte w dyrektywie 2010/63/UE ([7]) w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych i nie jest konieczne, ponieważ istnieją alternatywne metody stwierdzania bezpieczeństwa (np. podejście przekrojowe do danych historycznych, badania *in vitro* z liniami komórkowymi pochodzącymi od ludzi lub waga dowodów, w szczególności biorąc pod uwagę konieczność zaliczania się mikroorganizmów do grupy ryzyka I/wykazu QPS).

3.7. EKES uważa za niewłaściwe wymaganie, aby mikroorganizmy stosowane w detergentach znajdowały się w wykazie QPS sporządzonym przez EFSA. Nie jest to nawet obowiązkowy wymóg w przypadku mikroorganizmów stosowanych w przemyśle spożywczym i paszowym, lecz raczej jedynie punkt wyjścia do dalszej oceny przez EFSA. Mikroorganizmy nieznajdujące się w wykazie można w dalszym ciągu poddać ocenie pod kątem bezpieczeństwa i wykorzystać w żywności i paszy, jednak w przypadku detergentów taka możliwość nie istniałaby do czasu, aż Komisja przeprowadzi w przewidzianym później terminie formalny przegląd/zmianę wymogów. Nie uważa się za proporcjonalne wprowadzenia bardziej restrykcyjnych przepisów odnośnie do detergentów niż do środków spożywczych, które połyka się bezpośrednio. Z drugiej strony gdyby figurowanie mikroorganizmu w wykazie QPS było obowiązkowe, EKES uznałby za nieuzasadnione wymaganie, aby detergenty zawierające mikroorganizmy były opatrzone ostrzeżeniem, że produkt nie może być stosowany na powierzchniach mających kontakt z żywnością.

3.8. Ograniczenie liczby mikroorganizmów, które mogą być stosowane w sposób opisany w nowym załączniku II, może hamować lub blokować innowacje. Pomija się zarazem to, że detergenty zawierające mikroorganizmy są już objęte rozporządzeniem w sprawie detergentów i innymi przepisami, takimi jak dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, jak też ramami opracowanymi przez przemysł z myślą o umożliwieniu odpowiedniego zarządzania ryzykiem związanym ze składnikami mikrobiologicznymi. We wniosku zwalnia się detergenty wprowadzane do obrotu do celów badań i rozwoju z obowiązku spełniania warunków określonych w pkt 1 załącznika II, lecz jedynym dostępnym mechanizmem umożliwiającym stosowanie nowych (szczepów) mikroorganizmów do celów komercyjnych jest skorzystanie z klauzuli przeglądowej przewidzianej w art. 32 lub aktach delegowanych. EKES zaleca przyjęcie mniej restrykcyjnej procedury w celu umożliwienia i pobudzania innowacji w tym rozwijającym się segmencie produktów.

3.9. EKES popiera utrzymanie przez Komisję istniejących ograniczeń dotyczących zawartości fosforanów i innych związków fosforu, które to ograniczenia pozwoliły zmniejszyć stosowanie fosforu od 2014 r. i ograniczyć jego wykorzystanie do zastosowań, w których jest absolutnie niezbędny lub w których jego zredukowanie prowadziłoby do jeszcze większego negatywnego wpływu na środowisko, bezpieczeństwo lub na skuteczność czyszczenia ([8]).

3.10. EKES uważa, że należy doprecyzować role i obowiązki podmiotów gospodarczych określonych we wniosku, zwłaszcza upoważnionego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8. W przypadku, gdy producent z siedzibą poza Unią musi wyznaczyć takiego upoważnionego przedstawiciela, nie jest jasne, czy upoważnienie udzielone przedstawicielowi przez tego producenta powinno obejmować na przykład obowiązek przekazania arkusza danych dotyczących składników wyznaczonym organom państw członkowskich, jak opisano w art. 7 ust. 6. Dla zagwarantowania równych warunków działania jest ważne, aby te same obowiązki stosowały się do producentów zarówno w Unii, jak i poza nią, oraz aby było jasne, w jaki sposób należy te obowiązki wypełniać.

([7]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33).

([8]) *Relevance of professional laundry and machine dishwashing on the entry of phosphate and other phosphorus compounds (P) into wastewater,* Umweltbundesamt 98/2021.

3.11. EKES wnosi, by wyjaśniono jeszcze kwestię wartości dodanej paszportu produktu i oznakowania CE jako środków, które mają służyć wykazaniu lub sprawdzeniu zgodności produktów objętych rozporządzeniem w sprawie detergentów. W sprawozdaniu Komisji z oceny skutków nie wskazuje się żadnych konkretnych problemów związanych z przestrzeganiem przepisów ani z zagrożeniami dla bezpieczeństwa konsumentów, by uzasadnić wprowadzenie tych wymogów. Nie uwzględniono także tych wymogów w rozważanych wariantach strategicznych, zatem brakuje informacji na temat oceny ich skutków. EKES popiera jednak obowiązek stosowania paszportu produktu jednakowo do wszystkich producentów detergentów lub środków powierzchniowo czynnych bez względu na to, czy mają siedzibę w Unii czy poza nią, dzięki czemu import nie będzie zagrażał konkurencyjności europejskich produktów.

3.12. Samo umieszczenie oznakowania CE nie stanowi dowodu na to, że procedury oceny zgodności przeprowadzono zgodnie z rozporządzeniem, i musi to jeszcze zostać sprawdzone przez organy nadzoru, jak ma to miejsce na podstawie obowiązującego rozporządzenia. Wiadomo, że przypadki oszukańczego oznakowania CE pojawiają się w innych kategoriach produktów podlegających podobnym przepisom i mogą narażać konsumentów na ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa.

3.13. EKES apeluje, by wszelkie paszporty produktów wprowadzone na podstawie rozporządzenia w sprawie detergentów były całkowicie zintegrowane z paszportami przyjętymi na mocy innych przepisów, takich jak rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Aby zminimalizować obciążenia administracyjne spoczywające na podmiotach gospodarczych, w szczególności MŚP, i organach publicznych, należy zachować spójność i uniknąć rozbieżności między wymogami lub powielania wymogów.

3.14. EKES uważa, że proponowane wymagania w zakresie informacji o paszporcie produktu kłócą się z dążeniem do zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Stworzenie paszportu produktu, zgłoszenie do rejestru oraz nadrukowanie/umieszczenie nowego nośnika danych w przypadku każdej partii produktu nie jest wykonalne ani proporcjonalne, a wymóg zakończenia tych etapów przed wprowadzeniem do obrotu prawdopodobnie zakłóci łańcuchy dostaw i spowoduje opóźnienia. EKES zaleca, by Komisja sformułowała te wymogi w sposób bardziej realistyczny, tak aby producenci musieli podejmować kroki z mniejszą częstotliwością lub w mniejszym zakresie.

3.15. EKES zauważa, że wymogi szczegółowe i techniczne związane z paszportem produktu mają zostać określone w późniejszym terminie w akcie wykonawczym. Są to aspekty o zasadniczym znaczeniu dla wdrażania proponowanego rozporządzenia i EKES podkreśla, jak ważne jest, by przyjęto te wymogi w stosownym momencie przed wejściem rozporządzenia w życie, co pozwoli uniknąć braku pewności prawa. Z myślą o tym, by podmioty gospodarcze miały wystarczająco dużo czasu na wdrożenie przepisów, EKES zaleca, aby okresy przejściowe na wdrożenie zmienionego rozporządzenia w sprawie detergentów rozpoczęły bieg dopiero po wypełnieniu przez Komisję obowiązków ustawodawczych.

3.16. EKES popiera zniesienie arkusza danych dotyczących składników w przypadku detergentów spełniających kryteria klasyfikacji jako substancje niebezpieczne na mocy rozporządzenia CLP, ponieważ w ten sposób unika się niepotrzebnego powielania przepisów rozporządzenia CLP. Odnośnie do detergentów innych niż niebezpieczne EKES sugeruje, aby arkusz danych dotyczących składników dostarczano na umotywowany wniosek wyznaczonych organów państw członkowskich, wynikający ze stwierdzonych potrzeb lub obaw w zakresie ochrony konsumentów. Takie sformułowanie byłoby spójniejsze z art. 8 ust. 3 lit. c) wniosku, a także z załącznikiem VIII do rozporządzenia CLP.

3.17. EKES z aprobatą przyjmuje proponowane – mimo że dość ograniczone – zmiany w wymogach dotyczących etykietowania, zmierzające do tego, by przepisy rozporządzenia CLP i rozporządzenia w sprawie detergentów nie dublowały się odnośnie do określania składników. Dzięki temu zwiększy się jasność i przydatność etykiet dla konsumentów/użytkowników końcowych, którzy – jak pokazują niezależne badania – wolą etykiety z mniejszą ilością informacji, lecz jaśniejsze ([9]). W tym kontekście EKES proponuje dalsze uproszczenie etykietowania detergentów poprzez stosowanie systemu piktogramów lub ikon zamiast tekstu.

3.18. EKES popiera zawarte we wniosku przepisy umożliwiające oznakowanie cyfrowe, które również przyczyni się do poprawy czytelności etykiet fizycznych, a jednocześnie zapewni konsumentowi/użytkownikowi końcowemu lepsze doświadczenia, jeśli chodzi o informacje, wybór języka i czytelność. Pochwala również, że przewiduje się dostęp zarówno do etykiet cyfrowych, jak i do informacji o paszportach produktów za pośrednictwem jednego nośnika danych, aby nie wprowadzać dodatkowego zamętu i nie przeładowywać etykiet informacjami.

([9]) Geuens, M., Byrne, D., Boeije, G., Peeters, V., Vandecasteele, B., „Investigating the effectiveness of simplified labels for safe use communication: the case of household detergents", *Int J Consum Stud*, R. 45, nr 6, s. 1410–24, 2021. https://doi.org/10.1111/ijcs.12662.

3.19. EKES z zadowoleniem przyjmuje propozycję, by w przypadku produktów sprzedawanych w postaci do własnego napełniania większa część wymaganego oznakowania była udostępniana cyfrowo, jednak zastanawia się, dlaczego te same przepisy nie miałyby się stosować również do produktów w opakowaniach jednostkowych. W ten sposób można by lepiej zagwarantować równe warunki działania w zakresie detergentów wprowadzanych na rynek.

Bruksela, 12 lipca 2023 r.

Oliver RÖPKE
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego